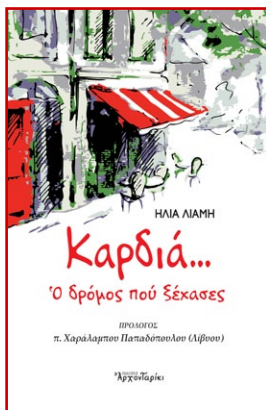

Βιβλιοπαρουσίασις

Ἡλία Λιαμῆ

Καρδιά...

Ὁ δρόμος πού ξεχάσαμε

Ἐκδόσεις: «Ἀρχονταράκι».

Ἐκδόσις γ', Ἀθήνα, 2023.

Σελίδες 442 (17 x 24).

Μικρὲς ἱστορίες γιὰ τὴν ἀγάπη πού ξεχάσαμε!

«...Μέσα στὸν ἄνθρωπο, πέρα ἀπὸ τὰ λάθη, τὶς ἀστοχίες καὶ ἁμαρτίες του, ὑπάρχει ἕνας χώρος, ἕνα κέντρο, μία πνευματικὴ γῆ, πού παραμένει ἀπολύτως ἀθώα καὶ καθαρὴ. Αὐτὴ εἶναι ἡ «καρδιά» τοῦ ἀνθρώπου, τὸ κέντρο τῆς ὑπάρξεώς μας!

Τὰ κείμενα τοῦ Ἡλία Λιαμῆ μᾶς κομίζουν ἕναν τρόπο νὰ χορτάσουμε τὴν πείνα τῆς καρδιάς μας.

Μὲ ἀπίστευτα ρέοντα χαριτωμένο λόγο, ἑαρινὸ καὶ ἀναστάσιμο, δίχως τὰ βαρίδια τοῦ εὐσεβισμοῦ καὶ τὴν θανατηφόρα σπορὰ τῶν ἐνοχῶν, μᾶς εἰσάγει στὴν ἀγάπη καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ Χριστοῦ.

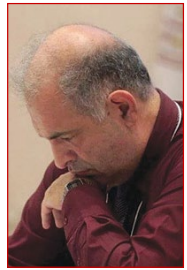
Εὐχαριστοῦμε τὸν Ἡλία Λιαμῆ γιὰ αὐτὸ τὸ νέο του πόνημα, γιὰ αὐτὲς τὶς ἐξομολογήσεις πού δὲν δίστασε νὰ μοιραστεῖ μαζί μας. **Εὐχὴ**, νὰ ἀνακαλύψουμε μέσα ἀπὸ αὐτὰ τὰ κείμενα τὸν τρόπο νὰ μιᾶμε στὴν καρδιά μας δίχως τὴν λογοκρισία τοῦ νοῦ.

Καλὴ ἀνάγνωσις!

π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος (λίβυος)

* * *

Ο Ηλίας Λιαμής γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Οικουμενικό Ινστιτούτο του Bossey. Συνέχισε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο της Ώξφόρδης, υπό την εποπτεία του Έπισκόπου Διοκλείας και καθηγητού του εκεί Πανεπιστημίου Καλλίστου Γουέαρ, όπου και άρχισε την εκπόνηση της διδακτορικής του διατριβής. Το 2002 αναγορεύτηκε διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών στο πεδίο της Νηπτικής Θεολογίας. Αμέσως μετά έγινε δεκτός ως υποψήφιος διδάκτωρ στο τμήμα Μουσικολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα τις σύγχρονες μουσικοπαιδαγωγικές μεθόδους.

Παράλληλα με τις θεολογικές του σπουδές πήρε τὰ πτυχία πιάνου και ανώτερων θεωρητικών (άρμονιας, αντίστιξης και φούγκας) από το Έλληνικό Ωδείο, ενώ παρακολούθησε μεταπτυχιακά μαθήματα μουσικολογίας και διεύθυνσης χορωδίας και όρχηστρας στην Αγγλία και την Ούγγαρια.

Ορίστηκε από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος μέλος της Συνοδικής Επιτροπής Έορτασμού του Ίωβηλαίου Έτους (1998), μέλος της Συνοδικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων (2003), ενώ από το 2000 είναι μέλος της Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικής Αγωγής της Νεότητας και Πρόεδρος της Συνοδικής Υποεπιτροπής Καλλιτεχνικών Έκδηλώσεων. Υπό την τελευταία αυτή ιδιότητα, διοργάνωσε πλήθος εκδηλώσεων και συνεδρίων στην Ελλάδα και το έξωτερικό.

Είναι πρόεδρος και ιδρυτικός μέλος του Έρευνητικού Ιδρύματος Πολιτισμού και Έκπαίδευσης (Ε.Ι.Π.Ε.), το οποίο έκπονει έλληνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα διάδοσης του έλληνικού πολιτισμού και της έλληνικής γλώσσας. Αποτελεί μόνιμο συνεργάτη του Γραφείου Νεότητας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ενώ μετέχει συστηματικά σε Σχολές Γονέων και σεμινάρια επιμόρφωσης κατηχητικών πολλών Ιερών Μητροπόλεων.

Διδάσκει επί 30 έτη στην Έλληνογαλλική Σχολή «St Joseph», ως καθηγητής θεολόγος και μουσικός, ενώ από το 2000 μέχρι το 2015 κατείχε την θέση του Υποδιευθυντή του Γυμνασίου. Ανέλαβε την αναδιοργάνωση της παιδικής χορωδίας της Σχολής, ή οποία συμμετείχε σε πλήθος εκδηλώσεων.

Είναι συγγραφέας βιβλίων, κατηχητικών βοηθημάτων και θεατρικών παραστάσεων, οι οποίες έχουν παρουσιαστεί στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στο Ίδρυμα «Μιχάλης Κακογιάννης», στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά κ.ά.

Άρθρογραφεί συστηματικά, ενώ, επί είκοσιπενταετία, είναι και παραγωγός ραδιοφωνικών εκπομπών με θέμα την ανάλυση θεμάτων

Βιβλικῆς καὶ Πατερικῆς Θεολογίας σὲ σχέση μετὴν σύγχρονη πραγματικότητα. Πρόσφατη ἀπασχόλησή του ἀποτελεῖ ἡ πραγματοποίηση σεμιναρίων μετὴν θέμα τῆς σχέσης τῆς πνευματικότητας, καὶ ἰδιαίτερα τῆς Χριστιανικῆς πνευματικότητας μετὴν σύγχρονη ἐπιχειρηματικότητα.

* * *

Περιεχόμενα

Πρόλογος.

Εἰσαγωγικό.

Ἑλλάς, ἡ χώρα τῶν πτυχίων!

«Κύριε, ἐγὼ τελείωσα!»

Ὁ ἄρχοντας τῆς καρδίας.

Καρδιά φυγόκεντρος καὶ καρδιά κεντρομόλος.

Ἡ λέσχη τῶν σκληρόκαρδων.

Δηλητήριο.

«Μὴ μιλάς ἄλλο γι' ἀγάπη...».

Ἑλένη. Ἡ καρδιά τῆς σαλῆς.

Μιὰ εἰκονίτσα στὸ θρανίο.

Ἐνας ἄθλιος σύζυγος.

Ὁ μέγας Συμπονετικός.

Ἐξομολόγηση.

Δῶρα δροσιᾶς στὴν ἔρημο.

Ἡ ἐσχάτη κρίσις ἐντὸς ἡμῶν ἐστίν.

Ἐπιείκεια!

Ἡ καρδιά τῆς πόλης.

Ζήτα ἀθανασία!

Ἐνα μπαλόني προσευχή.

Ἡ πατρίδα μου, ἡ γῆ μου.

Καλὴ καρδιά!

Καρδιακὸς χρόνος.

Καρδιά πατάτα.

Μιὰ καρδιά γιὰ τὸν Βαλεντίνο.

«Καρδιὰν καθαρὰν...».

Μισὴ κλωστίτσα ὁμορφιάς.

«Λόγω σπλαχνικῆς καρδιάς!».

Μιὰ καρδιά στὸν Ἄδη.

Ὁλη ἡ καρδιά ἕνας βωμός.

Ὁ ἄγγελος τοῦ Σεραπίου.

Ὁ πῖο γυμνασμένος μῦς.

Σοῦ δίνω τὴν καρδιά μου!

Στεφάνι ἀπὸ γαρδένιες.

Τὰ δύο σπουργιτάκια.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης, ἡ βιασύνη!

«Τί νά ἔκανα δηλαδή».

Τίμια ξύλα.

Τραυμάτων φορέας.

Cave abdurationem cordis.

